

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: **S., s.r.o.**, so sídlom M., IČO: X., zastúpený JUDr. A., advokátkou so sídlom N., proti žalovanému: **Katastrálny úrad Žilina**, so sídlom Hollého 7, Žilina, **za účasti** účastníčky konania Ing. J., bytom M., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo-35/2009-Lu zo dňa 22.1.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/37/2010-58 zo dňa 25. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/37/2010-58 zo dňa 25. januára 2011 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. Xo-35/2009-Lu zo dňa 22.1.2010 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a ľ š i e k o n a n i e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú, pretože považoval rozhodnutie žalovaného za vecne správne.

Podľa názoru krajského súdu prvostupňový správny orgán rozhodol vecne správne, keď na LV č. X. pre k. ú. R. zapísal záložné právo v prospech účastníčky konania na základe záložnej zmluvy. Pri prevode vlastníctva zálohu spoločnosti A., s.r.o., na nového vlastníka spoločnosť S., s.r.o. zmluvou o predaji časti podniku, došlo k opomenutiu zápisu záložného práva. Tým nastala chyba v údajoch katastra nehnuteľností a na jej odstránenie bolo potrebné použiť inštitút opravy chýb v katastrálnom operáte podľa § 59 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len katastrálny zákon). Opomenutie zápisu záložného práva na LV č. X. v k. ú. R. bolo vykonané bez toho, aby bolo vydané akékoľvek rozhodnutie o prípadnom výmaze tohto záložného práva. Až po obnovení pôvodného zápisu o záložnom práve podľa pôvodnej záložnej zmluvy, môže byť rozhodnuté o vymazaní tohto zápisu.

Námietku žalobcu, že nebol zistený skutkový stav, keď nebolo zistené vyhlásenie konkurzu na R., s.r.o. a záložné právo nebolo v konkurznom konaní uplatnené a preto zaniklo, považoval krajský súd za irelevantnú. Túto námietku neuvádzal v správnom konaní a ani v podanom odvolaní. Pre posudzovanie zákonnosti napadnutých rozhodnutí je pre súd záväzný stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, a preto nie je možné túto námietku uvedenú len v žalobe proti správne rozhodnutiu akceptovať ani na ňu prihliadnúť. Krajský súd ďalej uviedol, že aj v prípade, že by táto námietka bola uplatnená v správnom konaní, nemala by žiadny právny dôsledok. Neuplatnením práva na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky v konkurze prihláškou riadne a včas zanikne právo na uspokojenie pohľadávky v konkurznom konaní a nezanikne samotné záložné právo. Zánik záložného práva je stanovený v § 151md Občianskeho zákonníka, resp. v iných právnych predpisoch. V tomto konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte, nebolo potrebné zaoberať sa, či záložné právo zaniklo, pretože napadnutými rozhodnutiami sa len obnovoval pôvodný stav, keď toto právo pôvodne zapísané do katastra nehnuteľností, nebolo pri ďalšom prevode zálohu chybou katastra nehnuteľností prepísané na nový LV.

Aj námietku, týkajúcu sa zmeny prvostupňového rozhodnutia druhostupňovým správnym orgánom, považoval krajský súd za nedôvodnú. Došlo tu k zmene výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia doplnením o ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého došlo k oprave chyby v katastrálnom operáte, keďže v prvostupňovom správnom rozhodnutí chýbalo ustanovenie hmotno-právneho predpisu upravujúceho podmienky opravy chyby v katastrálnom operáte.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. b/ OSP – konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP – rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K dôvodom odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. b/ OSP žalobca uviedol, že zmena rozhodnutia, pri ktorom žalovaný správny orgán zmení iba odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, pričom výrok potvrdí, nie je zo strany správneho orgánu možný. Doplnenie výroku o ustanovenie právneho predpisu nie je možné považovať za zmenu rozhodnutia tak, ako to mal na mysli zákonodarca. Ide tu len o uvedenie iného ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého správny orgán rozhodol, pričom k zmene obsahu a zmyslu samotného rozhodnutia nedošlo.

K dôvodom odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP žalobca uviedol, že správny orgán bol povinný skúmať či opätovné zapísanie záložného práva na podnet Ing. V. na príslušný LV v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte je dôvodné a má oporu v zákone. Žalobca viackrát poukázal na skutočnosti svedčiace o zániku predmetného záložného práva. Podľa názoru žalobcu krajský súd rovnako ako správny orgán nesprávne právne posúdili otázku zániku zabezpečovacieho práva v dôsledku jeho neuplatnenia zákonom stanoveným spôsobom. Ing. V. sa mala domáhať svojho práva postupom podľa ust. § 28 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o konkurze a reštrukturalizácii). Toto neuplatnenie malo za následok, že neuplatnené zabezpečovacie právo v dôsledku jeho neuplatnenia zákonom stanoveným spôsobom ex lege zaniklo a neexistoval dôvod pre jeho opätovný zápis v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte.

Žalobca preto navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhol predmetné odvolanie zamietnuť a rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú dôvodné a rozhodnutie krajského súdu je potrebné zmeniť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 8.11.2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú. Žaloba smerovala proti rozhodnutiu žalovaného Xo-35/2009-Lu zo dňa 22.1.2010, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie Správy katastra Ružomberok č. 65/09 zo dňa 8.6.2009 podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku a to tak, že výrok prvostupňového správneho orgánu *„Správa katastra v Ružomberku ako orgán príslušný vo veci podľa § 18 ods. 2 písm. a/ a § 22 ods. 2 katastrálneho zákona opraví list vlastníctva č. X. katastrálne územie R. tak, že na list vlastníctva č. X. (v origináli a v údajoch SP) doplní v časti „C“ listu vlastníctva vetu: Záložné právo v prospech Ing. J., rod. B., na stavbu obytného domu súp. č. X. na parcele KN č. X.; V 1407/02“* zmenil nasledovne: *„Katastrálny úrad v Žiline, podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona, opravuje údaje katastra nehnuteľností, tak že na list vlastníctva (ďalej len LV) č. X., katastrálne územie (ďalej len k. ú.) R., v časti „C-čarcha“ zapíše: „Záložné právo v prospech Ing. J., rod. B., na stavbu obytného domu súp. č. X. na parcele KN č. X.; V 1407/02.“*

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či odvolacie námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Odvolací súd sa nestotožňuje so závermi krajského súdu obsiahnutými v napadnutom rozsudku. Námietku žalobcu, týkajúcu sa nesprávneho posúdenia otázky, že v konaní nie je potrebné skúmať existenciu, resp. prípadný titul zániku záložného práva, považuje odvolací súd za dôvodnú. Správny orgán si mal pred opätovným zápisom záložného práva presne a úplne zistiť skutočný stav veci a zistiť či bol opätovný zápis dôvodný a možný,

a to aj s poukazom na námietky žalobcu uplatnené v správnom konaní. Najmä z toho pohľadu, či existuje právny dôvod na zapísanie záložného práva, vzhľadom na námietku žalobcu, že záložné právo Ing. V. v dôsledku zmluvného prevodu nehnuteľnosti do konkurznej podstaty A., s.r.o. prešlo spolu s nehnuteľnosťou a pôsobilo aj voči A., s.r.o. v konkurze. Ing. V. mala podľa žalobcu postupovať podľa § 28 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, teda domáhať sa uspokojenia svojej zabezpečenej pohľadávky podaním prihlášky zabezpečenej pohľadávky, pretože zabezpečovacie právo musí byť v konkurze riadne a včas uplatnené v prihláške zabezpečenej pohľadávky, inak zanikne. Žalobca teda v správnom konaní namietal, že Ing. V. sa uspokojenia svojej pohľadávky nedomáhala, čím jej záložné právo zo zákona zaniklo, a preto neexistuje právny dôvod na to, aby záložné právo bolo zapísané do katastra nehnuteľností.

Námietka žalobcu, že nebol zistený riadny skutkový stav vyhodnotil odvolací súd za dôvodnú, pričom sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že námietka žalobcu týkajúca sa nedostatočne zisteného stavu veci vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že nebolo zistené vyhlásenie konkurzu na spoločnosť R., s.r.o., je právne irelevantná, pretože ju neuplatnil v správnom konaní.

Povinnosťou správneho orgánu je totiž podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z. z. zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. **Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.**

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (ods. 2).

Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie (ods. 3).

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, **musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci** a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolačí súd sa stotožnil s námietkou žalobcu, že v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte je správny orgán v súlade s uvedenou zásadou materiálnej pravdy (§ 32 ods. 1, § 46 Správneho poriadku) a s tým spojenou povinnosťou správneho orgánu zaobstarať si všetky podklady pre rozhodnutie a skúmať či opätovné zapísanie záložného práva opravou údajů katastra podľa § 59 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z.z. má oporu v zákone.

Za dôvodnú považuje odvolací súd aj námietku žalobcu týkajúcu sa zániku záložného práva, ktoré v súlade s § 28 ods. 2, § 29 ods. 2 a § 93 zákona o konkurze a reštrukturalizácii zaniká, ak nie je riadne a včas uplatnené v prihláške zabezpečenej pohľadávky v konkurze. Navyše uvedené je v súlade s § 151md Občianskeho zákonníka. Správny orgán bol povinný skúmať, či na spoločnosť R., s.r.o. prípadne spoločnosť A., s.r.o. bol vyhlásený konkurz a či si Ing. V. svoje právo v konkurze riadne uplatnila v súlade so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii a ako sa naložilo z výt'azku zo speňaženia majetku spoločnosti R. s.r.o., prípadne A., s.r.o.

V ďalšom konaní považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné, aby žalovaný vytknuté nedostatky odstránil a po doplnení dokazovania opätovne rozhodol.

Jeho povinnosťou bude skúmať či predmetné záložné právo existuje, či nedošlo k jeho zániku neuplatnením v konkurze a až následne rozhodne o žiadosti Ing. V. o jej žiadosti o opravu chyby údajů v katastri.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru o potrebe zmeny rozsudku krajského súdu podľa § 220 OSP tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom k tomu že si náhradu trov konania, ktoré si uplatnil v žalobe, v lehote podľa § 151 ods. 1 OSP nevyčísľil.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. novembra 2011

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová